

Avigdor Hameiri

Harmatos fohászung

*Uram, ki Napokat ezrivel varázsolsz
És millió világot minden reggelen:
Harmatos könnyet áldozunk Te néked
S nagyon, nagyon kérünk:
Őrizd a mi lelkünk ott a keleten.*

*Im kétezer éve vártuk üdvösségét,
Míg eljött az Élet, hogy szíven csókolja;
Őrizd meg, Uram ezt a drága földet
S rajta Napod csókját:
Oly régóta várta izzó homloka.*

*Őrizd meg, Uram, szunnyadozó dombját,
S virág-álmú völgyét, amely csupa dal,
Őrizd barna röggét, azt a csoda gyöngyét,
Melyért minden fia
Száz reményét éli s ezer halált hal.*

*Őrizd oh Uram, álmodó virágát,
Csók-szellőjét, amely halkán átsuhan,
Őrizd termő magvát s minden dúsz szerelmét
Ős termékenységét –
Minden porcikáját őrizd meg, Uram.*

*Őrizd meg kék égen lebegő bús álmunk,
S azt a sok-sok áldást, mely feléje száll
Uram, nézd a szíviünk, reszketiünk és áldunk:
Őrizd meg e földet
Minden csókos könnyünk rája hulldogál.*

Zsidó Szemle, 1911